

Arrest

nr. 41 663 van 16 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 23 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX loco advocaat S. BUYSSSE en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"U verklaarde een etnische Albanees afkomstig uit Preshevë (Zuid-Servië) te zijn en het Servische staatsburgerschap te bezitten.

In 1989, tijdens uw militaire dienstplicht, werd u samen met zes andere etnische Albanezen opgepakt op verdenking van terrorisme. U werd gedurende vijf dagen hardhandig ondervraagd en u werd gedwongen een document te ondertekenen. Daarna werd u veroordeeld tot 15 dagen gevangenisstraf wegens "sociale belediging".

U bent lid van de etnisch Albanese Partij voor Democratische Actie (PVD).

Op 5 september 2003 - u kwam net thuis van een huwelijksfeest - drong een gewapende man, Skender Shabani, uw woning binnen. Hij begaf zich onmiddellijk naar het dak van uw woning, waar hij zich verschanste voor de politie, die hem op de hielen zat. U liep naar buiten en zag een groot aantal agenten aankomen. De politie en het leger omsingelden vervolgens uw woning en vuurden naar uw dak. Ook Skender vuurde naar de politie. In de vroege ochtend gaf Skender zich aan de politie over. De

politie doorzocht vervolgens uw woning en vond een klein wapenarsenaal op het dak, waar Skender zich had verschanst. U en uw vader moesten een verklaring aan de politie afleggen.

Op 10 oktober 2003 moest u als getuige in deze zaak voor de rechtbank verschijnen. Ter zitting ontkende Skender dat de gevonden wapens van hem waren en duidde hij u als eigenaar van de wapens aan. De politie verdacht u hierdoor van lidmaatschap van een terroristische organisatie en stelde een onderzoek naar u in.

Eind oktober 2003 werd u door de politie opgeroepen voor gehoor. U ging op deze oproeping in en werd op het politiekantoor verhoord over Skender Shabani. Een twee- tot drietal maanden na de arrestatie van Skender werd zijn broer, Fatmir, gearresteerd en tot twee of drie jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens terroristische activiteiten. Skender werd tot een tiental jaar gevangenisstraf veroordeeld.

Medio 2004 werd u nogmaals opgeroepen voor gehoor door de politie middels een convocatie die door een bode werd gebracht. U schreef op het ontvangstbewijs, dat bestemd is voor de politie, dat u zich niet kon aanbieden wegens ziekte.

Op 20 april 2006 en op 5 februari 2007 werd u in de zaak van de gevonden wapens opnieuw door de politie opgeroepen voor gehoor. Omdat u nog steeds met gezondheidsproblemen kampte, zond u de politie een medisch attest ter staving van uw afwezigheid toe.

De politie had u ondertussen officieel in verdenking gesteld van terrorisme maar gaf geen verder gevolg aan het feit dat u niet inging op de oproepingen. Evenmin kwam zij naar uw woning om u te horen.

In 2007 werd u nogmaals opgeroepen voor gehoor, ditmaal omdat het AKSh actief was in Macedonië en de politie wilde onderzoeken of u op enigerlei wijze was betrokken bij deze groepering. Na gehoor kon u zonder meer beschikken.

Ondertussen had u vernomen dat de familie van Skender zich op u wilde wreken omdat u zij als schuldige voor zijn arrestatie zien. Skender stamt uit een gewelddadige familie en hij, zijn broer Fatmir en zijn neef Refik zijn allen leden van het UÇK (Kosovaars Bevrijdingsleger, het UÇPMB (Bevrijdingsleger van Preshevë, Medvegje en Bujanovc) en het AKSh (Albanees Nationale Leger, het ANA).

Ongeveer een jaar voor uw komst naar België ontplofte enkele woningen verder dan de uw woning een bom in de garage waar de auto van de burgermeester normaliter stond geparkeerd. U weet niet of de bom voor de burgemeester of voor u was bedoeld. De politie kwam ter plaatse en voerde een sporen- en buurtonderzoek uit.

Op 22 mei 2008 ontving u een convocatie van het AKSh waarin werd gesteld dat u zich op haar hoofdkwartier moest aanbieden met het oog op een aansluiting bij deze groepering. Omdat u zich niet bij de gewapende strijd wil aansluiten, ging u niet op deze oproeping in.

Een maand voor uw komst naar België sprak Fatmir, die inmiddels was vrijgelaten, u op straat aan en zei zich op u te zullen wreken omwille van de arrestatie van zijn broer en omwille van uw weigering op de convocatie van het AKSh in te gaan.

Omdat u vreesde voor uw veiligheid en die van uw gezin, besloot u op 26 augustus 2008 Preshevë te verlaten samen met uw echtgenote, Lemane Dalipi (O.V. 6.315.385) en jullie drie minderjarige kinderen. U wilde via Hongarije, Oostenrijk, Italië, Zwitserland en Frankrijk naar België uitwijken, maar u werd aan de Franse grens door de politie onderschept en naar Italië teruggeleid. Italië leidde u vervolgens naar Oostenrijk terug, van waaruit u naar Servië moest terugkeren.

Op 15 september 2008 verlieten u en uw gezin Servië opnieuw en jullie weken via onbekende landen van doorreis naar België uit, waar u nog diezelfde dag aankwam en een asielaanvraag indiende.

U bent in het bezit van volgende documenten: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 30 maart 2004 en uw rijbewijs, uitgereikt op 31 maart 2004. Tevens legde u nog uw Servische gezondheidsboekje voor. Uw echtgenote, Lemane Dalipi, legde volgende documenten neer ter staving van jullie asielmotieven: een huiszoekingsbevel, d.d 5 september 2003, een attest van inbeslagname, d.d 5 september 2003, twee convocaties van de politie van Preshevë, d.d 20 april 2006 en 5 februari 2007, een attest van het AKSh, d.d 22 mei 2008, verscheidene documenten van de Italiaanse en Franse immigratiediensten, uitgereikt in de periode 2 juli 2008 tot en met 3 september 2008 aangaande uw poging illegaal beide landen te betreden en verschillende (Servische) medische attesten en echografieën.”

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er dient vastgesteld te worden dat u er geenszins in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Over de door u aangehaalde arrestatie en veroordeling tot 15 dagen gevangenisstraf tijdens uw legerdienst in 1989 (gehoor CGVS I p. 12 en gehoor CGVS II p. 5), dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze feiten te ver in het verleden zijn gesitueerd om heden nog relevantie te kunnen hebben bij de beoordeling van uw huidige vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien verklaarde u zelf in dit verband na uw vrijlating geen verdere problemen met de Servische autoriteiten te hebben gehad (gehoor CGVS I p. 12).

U stelde Servië medio 2008 te hebben verlaten omdat op 5 september 2003 een bekende crimineel, Skender Shabani, uw woning binnendrong en er zich verschanste voor de politie. In de vroege ochtend gaf Skender zich aan de politie over en werd gearresteerd. Omdat Skender beweerde dat het wapentuig dat op het dak van uw woning werd gevonden niet hem maar u toebehoorde, zou de Servische politie u verdenken van terroristische activiteiten (gehoor CGVS I pp. 6-9, 11-12).

Voorts wil de familie van Skender zich op u wreken wegens de arrestatie van Skender en eisen zij van u dat u zich bij het AKSh, het Albanese Nationale Leger, zou aansluiten. U ontving hiervoor een convocatie van het AKSh (gehoren CGVS I en II).

Er dient evenwel vastgesteld te worden dat uw verklaringen en de door u neergelegde documenten inzake de arrestatie van Skender Shabani in uw woning op 5 september 2003 en uw latere vervolging door de Servische autoriteiten in dit verband, niet in overeenstemming zijn te brengen met objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage in het administratieve dossier werd gevoegd.

Uit deze informatie blijkt immers dat Skender Shabani in werkelijkheid op 9 september 2003 werd gearresteerd. Hoewel u beweerde dat de arrestatie van Skender en de daarmee gepaard gaande belegering van uw woning uitgebreid in verschillende Servische media is verschenen (gehoor CGVS I p. 7 en gehoor CGVS II pp. 2-3), kon hierover verder niets worden teruggevonden in de op het Commissariaat-generaal beschikbare bronnen.

Bovendien dienen over de door u neergelegde documenten in dit verband, met name een huiszoekingsbevel, een attest van inbeslagname van voorwerpen en de twee convocaties van de politie, enkele bemerkingsen te worden gemaakt.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat de stempel op het door u neergelegde huiszoekingsbevel in werkelijkheid een kleurenkopie is.

Bovendien is dit document, evenals het document over de inbeslagname van wapens in uw woning, uitgereikt op 5 september 2003, terwijl volgens voornoemde informatie Skender Shabani pas op 9 september 2003 werd gearresteerd.

Bovendien staan in het door u neergelegde huiszoekingsbevel tal van manifeste schrijffouten en getuigt dit document van weinig ambtelijk taalgebruik.

Over het attest van de inbeslagname van wapens en de politieconvocaties dient voorts opgemerkt te worden dat deze, hoewel allen uitgeschreven door de politie van Preshevë, zijn afgestempeld door de politie van Belgrado.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat de uitreikende instantie van een convocatie identiek moet zijn aan die van de stempel op het document, hetgeen op de door u neergelegde attest over de inbeslagname en de convocaties aldus niet het geval is.

Bovendien beweerde u meermaals opgeroepen te zijn op verdenking van terroristische activiteiten. U verwees hiervoor expliciet naar het wetsartikel aangehaald in de convocaties (gehoor CGVS I p. 12). Volgens deze convocaties werd u evenwel opgeroepen in het kader van artikel 307/2 uit een niet nader bepaald wetboek.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat artikel 307 van de Servische Strafwet handelt over het in gedrang brengen van de territoriale integriteit.

Dat men u louter op het feit dat wapens op uw dak werden gevonden - u nam immers niet deel aan het gewapend conflict in 2001 (gehoor CGVS I p. 4) - zou beschuldigen van het in het gedrang brengen van de territoriale integriteit, is niet aannemelijk.

Tot slot dient over deze convocaties nog vastgesteld te worden dat u werd opgeroepen op dezelfde dag dat deze convocaties werden uitgereikt, en wel om 10.00 uur (convocatie van 5 februari 2007) of 11.00 uur (convocatie van 20 april 2006) in de ochtend.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt aldus dat de door u neergelegde convocaties, het huiszoekingsbevel en het attest van inbeslagname elke bewijswaarde ontberen.

Voorts legde u een document van het AKSh neer ter staving van uw bewering dat u door het AKSh werd opgeroepen om haar rangen te vervoegen (gehoor CGVS II pp. 5-6).

Er dient evenwel vastgesteld te worden dat het door u voorgelegde attest in werkelijkheid geen oproeping doch wel een louter attest, zonder enige concrete inhoud maar met de opmaak van een lidmaatschapsattest, van deze organisatie betreft (zie vertaling attest in bijlage).

Geconfronteerd met deze vaststelling, volhardde u in uw bewering dat het in werkelijkheid een convocatie is en beweerde u dat het AKSh "de dingen niet preciseert" (gehoor CGVS p. 7).

Bovendien is het op zijn minst eigenaardig te noemen dat een organisatie, die officieel door UNMIK (United Nations Administrative Mission in Kosovo) als een terroristische organisatie is bestempeld, dergelijke attesten zou uitreiken.

Derhalve kan evenmin enige bewijswaarde aan dit attest en aldus aan dit aspect van uw relaas worden gehecht.

Aangezien u met de door u (in casu uw echtgenote) neergelegde documenten trachtte aan te tonen dat u enerzijds vervolgd werd door de Servische autoriteiten en anderzijds door de familie Shabani en deze documenten niet de minste bewijswaarde bevatten, kan niet het minste geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vluchtmotieven.

Bovendien trachtte u door het neerleggen van valse en/of vervalste documenten de Belgische autoriteiten op intentionele wijze te misleiden.

Over de door u aangehaalde medische problemen, die u staafde met verscheidene Servische medische attesten en echografieën, dient opgemerkt dat uit niets blijkt dat deze problemen enig verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte verwees u naar de algemeen slechte mensenrechtensituatie en de arrestatie van etnische Albanezen in Zuid-Servië (gehoor CGVS I pp. 3, 13, gehoor CGVS II pp. 4-5).

Over de door u aangehaalde arrestaties van etnische Albanezen eind december 2008, dient opgemerkt te worden dat de Servische gendarmerie inderdaad is overgegaan tot de arrestatie van 10 Albanezen in december 2008 en twee anderen in april 2009, maar in tegenstelling tot wat u beweert (gehoor CGVS I p. 13), zijn deze personen wel degelijk opgepakt op verdenking van gemeenrechtelijke feiten, meer bepaald voor de eerste groep moorden, ontvoeringen en verkrachtingen die ze gepleegd zouden hebben in Gijlan (republiek Kosovo) tijdens het gewapend verzet in Kosovo dd. 1998- 1999. De tweede groep wordt verdacht van smokkel en illegale grensoverschrijding.

Uit bovengenoemde info blijkt duidelijk dat deze interventies van de Servische autoriteiten kaderen in de bestrijding van de criminaliteit en niet in de context van de repressie van vroegere aanhangers van het UÇK en het UÇPMB. De feiten waarvan de gearresteerde personen verdacht worden vallen niet onder de amnestieregeling.

Hoewel er voorts inderdaad sprake is van provocerend en intimiderend optreden van de Servische gendarmerie, blijkt uit bovengenoemde informatie dat er anno 2008/2009 geen mensenrechtenschendingen plaatsvinden in Zuid-Servië. Bovendien is er in Zuid-Servië een multi-etnische politie actief, die bestaat uit ongeveer 50% Albanezen. Ook is er een strikte monitoring van de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa), dat een kantoor heeft in Bujanovc in de Preshevë-vallei.

Er kan dus geenszins gesteld worden dat etnische Albanezen uit Zuid-Servië anno 2009 a priori een gegronde vrees voor vervolging hebben/ het risico lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming op basis van hun etnische origine.

Tevens dient toegevoegd te worden dat ik inzake de asielaanvraag van uw echtgenote, Lemane Dalipi (O.V. 6.315.385), eveneens heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De overige documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Uw identiteit staat immers niet ter discussie.

De documenten van de Franse en Italiaanse immigratiediensten tonen aan dat u wel degelijk het grondgebied van voornoemde landen illegaal trachtte te betreden, maar deze feiten worden op zich niet door mij betwist en zijn verder van geen relevantie bij de beoordeling van uw vluchtmotieven."

1.3. De Commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 23 januari 2010 aan dat hij "vaststelt dat er in gelijkaardige dossiers geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen de Franstalige en Nederlandstalige kamers" (zie p. 2). Hij vraagt de zaak naar de algemene vergadering van de Raad te verwijzen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

2.2. Het is niet aan verzoeker om te vragen dat een zaak door de algemene vergadering zou behandeld worden.

Met toepassing van artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan immers alleen de eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad, op eigen initiatief of op dat van de kamervoorzitter, de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering bevelen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

Het verzoek wordt dienvolgens niet ingewilligd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van voormelde wet van 15 december 1980 moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoeker somt in zijn verzoekschrift een hele reeks rechtsregels op waarvan hij de schending aanvoert en weidt uitvoerig uit over een aantal begrippen en rechtsregels, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken. In zoverre verzoeker onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoeker (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in zijn beslissing duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn besluit steunt om van verzoeker noch de status van vluchteling te erkennen, noch de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Het verzoekschrift beperkt er zich toe de asielmotieven summier te herhalen en de vaststellingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen eenvoudigweg te ontkennen, zonder deze evenwel concreet te weerleggen.

Het is voor de Raad trouwens ook een raadsel waarover verzoeker het heeft als hij stelt dat "*De ID kaarten werden afgestempeld door Belgrado. Zij worden naar deze centrale administratie gestuurd en daarna worden zij naar de lokale administratie teruggestuurd*" (zie het verzoekschrift, p. 5); in de bestreden beslissing wordt nergens gesproken over ID (identiteits-?)kaarten.

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet.

In zoverre het middel ontvankelijk is, is het ongegrond.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BONTE